

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 1 juni 2026
No. 2026.01884
Portefeuillehouder: Mackus
Team: Economie en Cultuur**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 1 juni 2026

Betreft: Schriftelijke vragen SP - Commerciële exploitatie gemeentelijke eigendommen door Toneelgroep Maastricht en MVV in het kader van *De Bokkenrijders*.

Geacht college,

Op 29 mei jongstleden publiceerde *De Nieuwe Ster Maastricht* een [artikel](#) met de titel 'Tijdens musical betalen voor gratis parkeerplaatsen'. Het stuk onthult dat voor de normaal gratis te gebruiken parkeerplaatsen bij het Geusseltbad en bij Stadion de Geusselt – beide gemeentelijk eigendom dan wel op gemeentelijk terrein gelegen – tijdens de zeventien voorstellingen van de spektakelmusical *De Bokkenrijders* betaald parkeren geldt. Bezoekers betalen tussen de negen en twintig euro per voertuig, afhankelijk van de parkeerlocatie. Daarmee kan de opbrengst van uitsluitend de parkeergelden oplopen tot maximaal 338.000 euro over de volledige speelperiode. Die opbrengst vloeit niet (deels) terug naar de gemeente, maar naar de producent/Toneelgroep Maastricht.

Deze publicatie heeft de SP na de [beantwoording](#) van onze technische vragen van 6 april 2026 van niet verrast, maar wel opnieuw aanleiding gegeven tot een reeks fundamentele vragen over de wijze waarop het college van burgemeester en wethouders zijn eigenaarsrol en zijn subsidie- en begunstigingsbeleid invult, in het bijzonder jegens Toneelgroep Maastricht.

Uit de beantwoording van de technische vragen van 6 april 2026 blijkt namelijk het navolgende. De gemeente Maastricht is eigenaar van Stadion de Geusselt en de BVO MVV Maastricht BV (hierna: MVV) huurt het stadion jaarrond van de gemeente. Op grond van de bestaande huurovereenkomst hoeft MVV voor de periode waarin *De Bokkenrijders* wordt opgevoerd géén extra huur te betalen aan de gemeente, en evenmin iets af te dragen uit de door het evenement gegenereerde inkomsten. MVV heeft vervolgens afspraken gemaakt met de producent van *De Bokkenrijders* over het gebruik van het stadion en het veld. Die afspraken zijn echter, aldus de beantwoording, 'niet openbaar'.

Uw college stelt – naast het feitelijk ter beschikking stellen van het stadion zonder aanvullende huurvergoeding of inkomstenafdracht – kennelijk ook nog 'een momenteel onverpacht weiland nabij de Terblijterweg' gratis ter beschikking voor parkeerdoeleinden. Uw college kwalificeert haar eigen bijdrage echter als louter een uitvloeisel van haar 'publiekrechtelijke taken' en 'eigenaarsrol', en stelt categorisch dat er 'géén sprake [is] van een financiële bijdrage of subsidie voor deze productie door de Gemeente Maastricht.'

Uit het artikel van *De Nieuwe Ster Maastricht* van 29 mei volgt echter dat het college daarmee een wezenlijk onderdeel van de feitelijke situatie onvermeld liet: de normaal gratis gemeentelijke parkeerterreinen bij het Geusseltbad (200 plaatsen à negen euro) en bij het stadion zelf (300 plaatsen à twintig euro) worden tijdens de voorstellingen commercieel geëxploiteerd. Die exploitatie levert de producent – niet dus niet de gemeente en daarmee de Maastrichtse gemeenschap – een opbrengst op van potentieel tienduizenden euro's per voorstelling. Dat is een economisch voordeel van aanzienlijke omvang, verstrekt uit gemeentelijk eigendom, aan één specifieke private partij, zonder enige openbare procedure.

De beschreven feitenconstellatie noopt tot een bespreking van het toepasselijke juridische kader, dat de afgelopen jaren ingrijpend is veranderd. Kort gezegd: ook begrotingssubsidies en incidentele subsidies zijn schaarse rechten indien meerdere potentiële serieuze gegadigden bestaan. Overheden zijn in dat geval verplicht mededingingsruimte te bieden, een voornemen minimaal acht weken van tevoren openbaar te maken, en hun keuze voor één begunstigde te motiveren aan de hand van objectieve, toetsbare en redelijke criteria. Daarbij geldt dat een financieel voordeel dat is ingebed in een privaatrechtelijke relatie, zoals die van eigenaar en huurder of eigenaar en gebruiker, desalniettemin kwalificeert als subsidie in de zin van artikel 4:21 Awb, indien aan de definitie-elementen is voldaan. De rechtsvorm doet er niet toe, maar de economische realiteit is bepalend. Evenmin is bepalend of het bestuursorgaan *zelf* de begunstiging als 'subsidie' betitelt.

Van belang is voorts de wettelijke regeling van de incidentele subsidie (artikel 4:23, derde lid, aanhef en onder d, Awb). De wetgever stelt daarbij twee cumulatieve vereisten: zowel het aantal ontvangers als het tijdvak moeten beperkt zijn, en de subsidie mag voor ten hoogste vier jaren worden verstrekt. Blijkens de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II 1993/94, 23700, nr. 3, p. 200-202) is de incidentele subsidie-uitzondering ontworpen voor de eenmalige startsubsidie aan een nieuwe activiteit. Het bestuursorgaan mag de uitzondering niet toepassen als de subsidie deel uitmaakt van een bredere beleidsmatige keuze of als er reeds een beleid of bestuurspraktijk bestaat voor het subsidiëren van de aanvrager. De [VNG](#) formuleert het zo: de uitzondering is slechts van toepassing in het geval er geen beleid of bestuurspraktijk voor de subsidieaanvraag is.

Wat dit patroon dus uitzonderlijk maakt, is dat de begunstigde partij – in casu Toneelgroep Maastricht – reeds langs de reguliere weg structureel gemeentelijke subsidie [ontvangt](#) op grond van de Subsidieregeling landelijke BIS professionele kunst Maastricht 2025-2028. De ad-hoc voordelen bij zowel het Spektakelstuk als De Bokkenrijders zijn derhalve volgens de SP geen incidentele begunstiging van een onbekende nieuwe partij, maar een supplement op een reeds bestaande en bestendige subsidierelatie. Bovendien staat de situatie rondom *De Bokkenrijders* inmiddels niet meer niet op zichzelf. Vorig jaar werd er immers reeds honderdduizend euro voor de Kerststal van Nederland als incidentele subsidie ter beschikking gesteld aan eveneens Toneelgroep Maastricht.

Bovendien bleek uit [schriftelijke vragen](#) van het CDA van 20 mei jl. en de [raadsinformatiebrief](#) van uw college van 29 mei jl. dat er onderhands een adviesopdracht verstrekt is aan de zakelijk directeur van Toneelgroep Maastricht ten aanzien van de voorgenomen herontwikkeling van de Bonbonnière.

Tegen deze achtergrond, heeft de SP de volgende vragen voor uw college:

1. De gemeente heeft in haar beantwoording van 6 april jongstleden gesteld dat er geen sprake is van een financiële bijdrage of subsidie aan De Bokkenrijders. Op welke grond concludeert het college dat de in casu verstrekte voordelen niet aan de definitie-elementen van artikel 4.21 Awb voldoen, daar ook voordelen uit privaatrechtelijke relaties als 'subsidie' gekwalificeerd dienen te worden?
2. De gemeente stelt in haar beantwoording dat zij kosteloos een weiland nabij de Terblijterweg ter beschikking stelt voor parkeerdoeleinden ten behoeve van De Bokkenrijders. Dat is een in natura verstrekt economisch voordeel. Kan het college de raad informeren over de marktwaarde van het gebruik van dit weiland gedurende de speelperiode van De Bokkenrijders, en op welke grond de gemeente heeft besloten dit terrein kosteloos ter beschikking te stellen aan de producent?
3. De gemeente heeft bepaald dat De Bokkenrijders over een parkeerplan moest beschikken als voorwaarde voor het gebruik van Stadion de Geusselt. De normaal gratis gemeentelijke parkeerterreinen bij het Geusseltbad (negen euro per auto) en bij het stadion zelf (twintig euro per auto) worden gedurende de voorstellingen commercieel geëxploiteerd. De opbrengst van die exploitatie vloeit toe aan de producent, niet aan de gemeente. Heeft het college die parkeeropbrengsten – die voortvloeien uit het commerciële gebruik van gemeentelijke terreinen – meegewogen bij haar conclusie dat er geen financiële bijdrage of subsidie aan De Bokkenrijders is verstrekt? Zo ja, hoe verhoudt die conclusie zich tot de definitie van artikel 4:21 Awb? Zo nee, waarom niet?
4. Kan het college de raad een gespecificeerd overzicht verschaffen van alle economische voordelen – in geld en in natura – die de gemeente Maastricht rechtstreeks of via MVV aan de producent van De Bokkenrijders heeft verstrekt of gefaciliteerd, inclusief maar niet beperkt tot: de kosteloze beschikbaarstelling van het weiland, het achterwege laten van aanvullende huur en inkomstenafdracht door MVV, het toestaan van betaald parkeren op normaal gratis gemeentelijke terreinen, en eventuele ambtelijke inzet of diensten, en kan het college daarbij aangeven welk deel van die voordelen volgens haar wél en welk deel níet als subsidie in de zin van artikel 4:21 Awb kan worden aangemerkt?
5. Uit de beantwoording van de technische vragen blijkt dat de afspraken die de BVO MVV Maastricht heeft gemaakt met de producent van De Bokkenrijders 'niet openbaar' zijn. Op welke juridische grondslag berust de weigering van openbaarmaking, gelet op het feit dat het hier gaat om de commerciële exploitatie van gemeentelijk eigendom, en is het college bereid de raad alsnog een samenvatting van de inhoud van die afspraken te verstrekken? Zo nee, waarom niet?
6. MVV Maastricht BV huurt het stadion jaarrond van de gemeente maar hoeft voor de exploitatie van De Bokkenrijders noch extra huur te betalen noch inkomsten af te dragen. Effectief maakt de gemeente haar eigendom daarmee beschikbaar voor een commerciële productie zonder daarvoor een marktconforme vergoeding te ontvangen. Heeft de gemeente de marktconformiteit van deze constructie getoetst, en zo ja, aan welke

standaard? Zo nee, is het college bereid dat alsnog te laten onderzoeken en de uitkomst met de raad te delen?

7. Gezien het feit dat de huurovereenkomst met MVV volgens uw college geen extra afdracht vereist bij commerciële evenementen in het stadion: is deze bepaling in de huurovereenkomst bewust opgenomen, en zo ja, welke overwegingen lagen daaraan ten grondslag, en acht het college het wenselijk dat de huurovereenkomst met MVV op dit punt wordt herzien, zodat de gemeente bij toekomstige commerciële exploitaties van het stadion wél een marktconforme vergoeding ontvangt?
8. Kan het college de raad informeren of het een staatssteuntoets heeft uitgevoerd met betrekking tot de vraag of de bestaande huurconstructie waarbij MVV Maastricht BV voor de periode van De Bokkenrijders geen extra huur hoeft te voldoen aan de gemeente en evenmin gehouden is tot enige afdracht uit de inkomsten die de exploitatie van het stadion in die periode oplevert, in overeenstemming met artikel 107, eerste lid, VWEU? Meer specifiek: heeft het college zich de vraag gesteld of een private verhuurder in een vergelijkbare positie genoeg had genomen met de bestaande huurvergoeding zonder een meerprijs te bedingen voor de commerciële medegebruikswaarde die de huurovereenkomst MVV gedurende de speelperiode van De Bokkenrijders feitelijk toekent, en zo ja, tot welke conclusie heeft die beoordeling geleid?
9. Heeft het college, bij het sluiten van de afspraken over het gebruik van het stadion, het weiland en de gemeentelijke parkeerterreinen ten behoeve van De Bokkenrijders, beoordeeld of er andere partijen waren die eveneens aanspraak hadden willen maken op soortgelijke faciliteiten voor een vergelijkbare grootschalige productie in of bij het Geusselt-complex? Zo nee, waarom niet? Zo ja, tot welke conclusie leidde die beoordeling?
10. Toneelgroep Maastricht ontvangt van de gemeente Maastricht op grond van de Subsidieregeling landelijke BIS professionele kunst Maastricht 2025-2028 een meerjarige structurele subsidie voor haar functie als theatergezelschap. In het licht van die bestaande, bestendige subsidierelatie: op welke grond meent het college dat de aanvullende voordelen die aan Toneelgroep Maastricht zijn verstrekt in het kader van De Bokkenrijders kunnen worden aangemerkt als 'incidenteel' in de zin van artikel 4:23, derde lid, onder d, Awb?
11. Heeft uw college een intern juridisch advies ingewonnen over de vraag of de verstrekte voordelen - mede gezien de bestaande structurele subsidierelatie met Toneelgroep Maastricht – de toets van artikel 4:23, derde lid, onder d, Awb en de schaarse-rechten-jurisprudentie kunnen doorstaan? Zo ja, is het college bereid dat advies met de raad te delen?

Tot slot hecht onze fractie er nog aan om het college te wijzen op een patroon dat bij haar de nodige vragen heeft doen rijzen. De incidentele subsidie voor de Kerststal van Nederland werd, naar later bleek, al in mei 2025 via een informele mededeling door één wethouder in de collegevergadering ingebracht, waarna de formele juridische basis achteraf moest worden geconstrueerd. De unilaterale verschuiving van de reserveerde gelden voor de herontwikkeling van de Bonbonnière naar de Nederlandse Dansdagen, hoewel formeel gezien toegestaan, leidde tot veel ophef in de stad en de gemeenteraad, waarna beterschap werd beloofd. En bij de voordelen die in het kader van De Bokkenrijders aan Toneelgroep Maastricht zijn verstrekt, doet zich naar het oordeel van onze fractie een vergelijkbare patroon voor: het college kent eigenstandig de nodige economische of financiële

voordelen toe aan en culturele organisatie waar het warme banden mee heeft of kennelijk van uitzonderlijke waarde voor de stad acht. Hoewel die betrokkenheid op het eerste oog wellicht begrijpelijk lijkt, rijst steeds de vraag of een dergelijke handelwijze – waarbij economische of financiële voordelen eigenstandig worden toegekend op basis van een persoonlijk oordeel over de culturele waarde van een organisatie – bestuursrechtelijk geoorloofd is en democratisch afdoende is gelegitimeerd

Onze fractie stelt vast dat de in de hierboven beschreven gevallen een gemeenschappelijk structureel kenmerk vertonen: in elk geval werd een substantieel economisch of financieel voordeel toegekend aan een culturele organisatie op basis van een eigenstandige bestuurlijke inschatting van haar waarde voor de stad, zonder dat daarvoor een door de raad vastgesteld kader bestond, zonder voorafgaande openbaarmaking, en zonder dat andere organisaties de kans kregen om aanspraak te maken op een vergelijkbaar voordeel.

12. Kan het college de raad uitleggen op welke wijze het de lijn trekt tussen enerzijds het legitiem uitoefenen van bestuurlijke discretie en anderzijds het eigenstandig toedelen van publieke middelen op grond van een persoonlijk oordeel over de culturele verdienste van een organisatie, en welke maatregelen het neemt om te waarborgen dat die lijn ook in de toekomst scherp en inzichtelijk blijft?

Onze fractie ziet een zo spoedig mogelijke beantwoording van deze vragen graag tegemoet.

Hoogachtend,

Stephanie Blom
Raadslid SP